

TRƯỜNG ĐẠI HỌC VĂN HÓA HÀ NỘI
KHOA VIẾT VĂN – BÁO CHÍ

***

TÁC PHẨM TỐT NGHIỆP

(KHÓA 12, NĂM 2009 – 2013)

NGƯỜI HƯỚNG DẪN : NGUYỄN VIỆT CHIẾN

SINH VIÊN THỰC HIỆN: LÊ THỊ DUYÊN

HÀ NỘI – 2013

LỜI CẢM ƠN

Trước hết, em xin gửi lời cảm ơn chân thành nhất đến toàn thể các thầy cô Trường Đại học Văn hóa Hà Nội, các thầy cô khoa Viết văn – Báo chí, và rất nhiều thầy cô bộ môn (từ những môn học đầu tiên đến những môn học cuối cùng trong quãng đời sinh viên) đã tận tình chỉ dạy em trong suốt bốn năm vừa qua.

Đặc biệt, em xin cảm ơn thầy Văn Giá (trưởng khoa Viết văn – Báo chí), đã tạo điều kiện cho chúng em được học tập, tiếp xúc với những nhà văn, nhà thơ lớn, nhiều học giả tiếng tăm và nhiều nguồn tri thức quý báu cho chúng em hôm nay và mai sau. Em cũng xin gửi lời cảm ơn tới thầy Mai Anh Tuấn và cô Nguyễn Thu Thủy, những người đã trực tiếp chủ nhiệm, dìu dắt chúng em trong suốt bốn năm qua. Em xin đặc biệt cảm ơn thầy Nguyễn Việt Chiến, thầy Nguyễn Trọng Tạo, đã nhiệt tình hướng dẫn em hoàn thành tác phẩm tốt nghiệp này.

Em cũng xin gửi lời cảm ơn sâu sắc tới các anh, chị, bạn bè trong khoa và gia đình đã luôn cổ vũ, động viên để em có thể đi đến ngày hôm nay.

Cuối cùng, em xin chúc thầy cô các anh chị, bạn bè sức khỏe và thành công!

Tự Bạch

Sau bốn năm học tập tại khoa Viết văn – Báo chí, Trường Đại học Văn hóa Hà Nội, bản thân em chưa có được thành tích gì đáng kể như nhiều bạn cùng khóa. Em không có nhiều tham vọng với văn chương, với em viết thơ giống như một cách bày tỏ, giải bày tâm sự, suy nghĩ. Bốn năm học giống như một quá trình tôi luyện, giúp thơ em phần nào trưởng thành hơn so với những vần thơ ngô nghê đầu đời. Cũng như nhiều bạn, bản thân em vẫn còn nhiều hoài nghi với nghiệp văn bút của mình. Song, em vẫn cảm thấy rất may mắn vì đã lựa chọn con đường này. Có thể với nhiều thầy cô và bạn bè, con đường em đã qua rất rất ngắn và rất rất xấu nhưng như vậy chưa hẳn là tuyệt vọng. Và em cũng hy vọng trong tương lai, mình vẫn sẽ không từ bỏ con đường mà bản thân đã lựa chọn.

Một lần nữa, em xin chân thành cảm ơn các thầy cô và các bạn!

Chúc buổi bảo vệ tác phẩm tốt nghiệp thành công!

Đêm yên tĩnh

Lá,
Gió,
Sương...
khe khẽ bên thềm

Đêm yên tĩnh.

Những con rắn âm thầm trườn trên đất
ếch kêu oan uổng
cú rúc
chuột khóc than
dơi lập lòe bắt muỗi
những chú mèo đi hoang
tìm bạn!

Đêm không còn yên tĩnh trong nhiều góc xó chật hẹp của mọi giống loài
riêng ta
sao vẫn ngủ im lìm!

Ngã tư xiên

Có những ngã tư không tạo thành hai đường vuông góc
Có những ngã tư là bước ngoặt con đường

Em giao Anh
Góc ngã tư phần mười
chưa trọn
bé nhỏ
chẳng đủ cho hai người

Và ta đi về những ngã tư sau tiếp
Tìm một ngã tư vuông...
cho tròn.

Nắng thơm

Mẹ cất nắng vào trong bao tải
sau khi đổ đầy những thùng nhỏ thùng to.

Mẹ đã mang giấc mơ một đời nắng
nuôi lớn chúng con.

Thơm thơm là nắng
xinh xinh là nắng

Nắng thiêu cháy mặt mẹ
nhuộm bạc tóc mẹ.

Chúng con không còn bé.

Nắng vẫn ngủ quên trong những bao tải đựng đầy mồ hôi một đời mẹ
vẫn khe khẽ rủ rỉ những hạt ngọt thơm
ngày xa mẹ.

Những con đường chưa qua

Có những con đường chưa bao giờ qua,
những con đường chưa bao giờ nghe tên dù chỉ một lần,
những con đường ngày nào cũng thấy nhưng chưa bao giờ đặt chân tới

Bước chân
cứ hoang hoải
rong chơi lạ
vẫn không đi hết những con đường
những phố phường
để hiểu,
để yêu

những con đường chưa bao giờ tồn tại ở trong ta.

Trôi trong mơ

Trên chiếc giường chừng ba mét vuông trong căn phòng chục mét vuông
Tôi
chiếc lá cuộn mãi, xoay mãi trong những xoáy nước
và trôi theo những cuộn thác

Trôi mãi, trôi mãi, vẫn không ra khỏi chiếc giường
Không thoát khỏi bốn bức tường
Giật mình
Giấc ngủ hoang.

Ngày rất lạ

Chiều hoang

Ngày hoang

gió đi hoang

Nắng rọi

Ánh nhìn hoang

Bước chân miên man...

ý nghĩ hoang

Chị bọ ngựa ngoài cỏ trên trời

Đường như cũng biết đời mình hoang

3x4

Trong thế giới vô chùng rộng lớn
mình có mấy giờ bên nhau
yêu nhau!

3x4

chúng mình trở nên bé tẹo
cất giấu suốt ngày

trong thế giới dọc ngang

3x4

mình chẳng khi nào xa nhau

và có thể nào ...

môi anh đã chạm vào môi em

và

mắt chúng mình...

há hóc !

Giá của tiền

Chiếc túi im lìm
Không oxi
ánh sáng
và cả sự lưu chuyển
ngủ dài trong sự chán chường vô bờ bến
Không giá trị,
ý nghĩa,
tình yêu

Chai sạn

Tiền chết!

Mười giây

Mười giây không đủ để làm nên cổ tích
Anh rồi sẽ quên
Em rồi cũng sẽ quên

Mười giây

cuộc đời có biết bao nhiêu ngày
Bao nhiêu giờ, bao nhiêu phút, bao nhiêu giây
Những con số chẳng bao giờ dám nghĩ

Và mấy lần?
Mấy phút?
Mấy giây?

Ta nhớ về những giây phút rung động thoáng qua
Về những mười giây
Chỉ đủ vài lần chớp mắt
Về những đôi mắt, những khuôn mặt thoáng qua trong đời
Kí ức nhòa sương
Rồi quên hết

Mười giây
Chẳng làm nên cổ tích